

Så når man spørger mig, hvad der så er tilbage af Enhedslistens forslag, hvis man nu skulle se, hvad der kunne blive flertal for her i Folketingssalen, ja, så må det erkendes, at så er der ikke ret meget tilbage. Så er det indtil nu kun hr. Thulesen Dahl og mig, som har foreslået noget, som er en konkret forandring af den nuværende tilstand. Det er så kendsgerningen, det må vi jo se i øjnene efter debatten.

Når Venstre, Socialdemokratiet og De Konservative reelt ikke vil være med til forandringer på det her, ja, så bliver tingene jo, som de har været hidtil, og den parlamentariske kontrol med EU-sagerne bliver ikke forbedret. Det er så konklusionen på de meldinger, som er kommet.

Jeg synes, at når vi så diskuterer spørgsmålet om partiernes mulighed for at skrive betænkninger eller foreslå, at der skrives betænkninger i udvalgene, så er vi inde på den samme problemstilling. Så vil hr. Kirk pålægge det enkelte parti i det enkelte udvalg ansvaret for, at vi får en ordentlig procedure.

Dér må vi så igen sige: Jamen det betyder da så, at der lægges et større ansvar på de partier, som ønsker den her større åbenhed. Indtil nu i debatten er det Dansk Folkeparti og Enhedslisten, der har markeret dette ønske. Det lægger et større ansvar på disse partier for at sikre, at der i højere grad også i fagudvalgene går ind i tingene.

Og jeg kan sige, at Enhedslisten er begyndt systematisk, når man f.eks. i de enkelte gennemførelseslove indsætter alle disse her bemyndigelser, i fagudvalgene at kigge på, om det kan være rigtigt, at man får alle disse bemyndigelser. Det er et konkret eksempel, hvor vi så går ind og forsøger at løse denne opgave. Og så rejser vi spørgsmål her i salen i form af forslag til folketingsbeslutninger, når vi mener, der er særdeles vigtige ting.

Men jeg tror ikke på, at et enkelt parti alene kan påtage sig det ansvar, som skal til, og som kun kan sikres gennem en fast procedure her i Folketingssalen og i udvalgene.

Anne Baastrup (SF):

Det er meget rart, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti har den samme interesse for åbenhed, som SF har forsøgt at få gennemført gennem de sidste mange år. I går var vi til et seminar, hvor samtlige udvalgsformænd og Europaudvalget var til stede, og der var også et par ministre. Det var faktisk et overraskende godt seminar. Der var flere, der havde overvejelser om, hvordan

søren vi egentlig kunne få lidt mere styr på den lovgivning, der reelt foregår i Europaudvalget.

Jeg betragter Enhedslistens beslutningsforslag som et indlæg i den debat. Og jeg er lidt usikker på, hvad det er, Enhedslisten på nuværende tidspunkt rent faktisk ønsker bliver sat til endelig betækningsafgivelse, men nu får vi jo se.

Princippet om, at de forskellige forslag og retsakter fra EU skal til de enkelte udvalg, er en god idé. Vi har jo gennemført det i Miljøudvalget for efterhånden mange år siden, og det er rent faktisk en praksis, der gør, at Miljøudvalget føler sig ansvarlig for, hvad der sker på deres område, en praksis, som vi så i øvrigt har forsøgt at få gennemført i de øvrige udvalg, hvor vi slæber den ene minister efter den anden i samråd, så medlemmerne bliver ansvarlige, f.eks. i Retsudvalget med hensyn til, hvad det er, justitsministeren render rundt og laver nede i Bruxelles. Det er et langsomt og sejt arbejde for, at samtlige folketingsmedlemmer bliver interesseret i det her projekt.

Men forudsætningen for, at vi kan gøre vores arbejde ordentligt, er også, at offentligheden får indflydelse. Og det undrer mig i og for sig, at Enhedslisten kommer med det her lidt snævre forslag.

Det er fint, at de centrale retsakter kommer i Folketingssalen. Det er helt fint, at de enkelte stående udvalg skal afgive betænkning. Men man burde have fulgt det op med, at Europaudvalgmøderne naturligvis skal være åbne, man burde have fulgt det op med, at offentlighedsloven også gælder EU-dokumenter, man burde have fulgt det op med det, som er meget centralt, nemlig, hvor hurtigt kan vi i og for sig få de her retsakter, hvor tidligt kan vi få dem fra Kommissionen, således at vi i Folketinget ved, hvad det er, indholdet er reelt på et sådant tidspunkt, at vi kan tage kontakt med vores parlamentsmedlemmer, så de og vi kan samarbejde.

Det er nogle af de elementer, som jeg synes man burde have taget ind. Det er fint, at Enhedslisten kommer med det her. Jeg ved ikke, hvor præcist det er, men i hvert fald et beslutningsforslag, som man kan snakke om.

Men jeg synes, at Enhedslisten burde have taget den lidt bredere debat, for det bliver meget snævert. Altså EU-retsakter skal i Folketingssalen – fint, hvis de er centrale. EU-akter skal sendes til de stående udvalg, hvis de er centrale, og de stående udvalg skal så give mandater videre eller afgive betænkning videre til Europaudvalget.